

A QUIET MAN

Into the Night
(PSM Records)
Pop

Malgrat tenir una ja dilatada trajectòria, A Quiet Man segueix sent un projecte només a l'abast de sibarites. *Into the Night* és el quart treball d'aquesta banda comandada per Fabio Vega, que des de les Terres de l'Ebre —és de Sant Carles de la Ràpita— es confirma com un crooner sensible i també com un home oquestra que s'encarrega de la major part de la instrumentació del disc i de la composició i arranjaments dels dotze temes. FRANCESC SIMÓ ***

COUNTING CROWS

Somewhere Under Wonderland
(Capitol/Virgin/EMI)
FOLK-ROCK

És una llàstima que per a una immensa majoria la història d'aquest grup de San Francisco quedés aturada en el temps i l'espai de l'any 1992 i el seu èxit "Mr. Jones". Una autèntica pena, perquè mentrestant la banda d'Adam Duritz, tot i haver viscut les seves pujades i baixades, no ha deixat mai de facturar discos d'excel·lent pop-folk. El seu sisè àlbum resulta un bon exemple que Counting Crows passa per un molt bon moment compositiu, amb peces com ara "Earthquake Driver" o "Scarecrow", que no fan més que reforçar el talent i la màgia que transpiren les seves cançons de tall intemporal. XAVIER MERCADÉ ***

DEACON BLUE

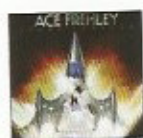
A New House
(Medium Wave)
Pop

Semblava molt difícil que la banda escocesa pogués tornar a la glòria que va viure fa dècades gràcies a himnes com "Dignity", inclosa al debut *Raintown* (Sony, 1987). El treball de retorn, el flux *The Hipsters* (DMG TV, 2012), no els va pas ajudar gaire. Però sembla que el grup de Glasgow ha trobat definitivament la inspiració en el procés per la independència d'Escòcia liderat per Alex Salmond. Al disc *A New House*, Deacon Blue s'ha posat les piles per construir tornades irresistibles marca de la casa, melodies ben resoltes i un ambient positiu que sobrevola el repertori amb solvència. X.M. ***

BEACH BEACH

The Sea
(La Castanya)
INDIE-ROCK

Navegant entre les ones marcades pel ritme propagat per Brian Wilson i el pop assolellat, el quartet mallorquí ha signat un segon àlbum on es confirmen les esperances dipositades en el debut, *Tasteless Peace* (La Castanya, 2012). El grup ha millorat notablement el seu so fugint del —pretès o potser involuntari— *lo-fi* per guanyar cohesió, guitarres més acurades i millors i encertats jocs vocals. I això sense perdre la innocència i un cert toc d'ingenuïtat que provoca que les seves cançons puguin enamorar els oients des del primer moment. Tot i que l'estiu ja s'allunya, Beach Beach conviden els seus seguidors a reprendre les sensacions i els espais més propers durant les estacions més caloroses de l'any. XAVIER MERCADÉ ****

ACE FREHLEY

Space Invader
(eOne)
MÉTAL

Possiblement la història d'Ace Frehley és la d'un dels músics més perduts en l'oblit i menystinguts sota la dictadura de Gene Simmons i Paul Stanley dins la implacable maquinària anomenada Kiss. Darrere el maquillatge de l'home de l'espai, però, s'hi amagava un guitarrista imaginatiu com ben pocs, tal com demostra el seu cinquè disc publicat sota el seu nom. Rock dur i guitarrer sense data de caducitat carregat de rifs intensos, en un grapat de cançons convincents que demostren el talent mai prou explotat del guitarrista novaiorquè. XAVI VOLLKER ***

JUPITER LION

Brighter
(BCore Disc)
POST-ROCK

El rock progressiu del trio valencià Jupiter Lion avança a bon ritme en la seva segona entrega. Fruit d'una evolució ascendent i segura, el grup ha treballat en uns ritmes i desenvolupaments hipnòtics. El resultat, una col·lecció de temes llargs —la majoria passen dels sis minuts— perfectes per fer volar la ment en viatges galàctics propers als conceptes d'autopistes dels primers temps de Kraftwerk. X.M. ***

THE LIMBOOS

Space Mamba
(Penninman Records)
Rock

Amb la producció de Mike Mariconda, expert en sons analògics, la banda madrilenya The Limboos ha assolit un so absolutament *sixtie* i fidel a un esperit purista. A *Space Mamba* mesclen *rhythm'n'blues* i *rock'n'roll* clàssics amb sons llatins, tot facturat amb l'elegància d'un quartet que va errar en quatre dècades a l'hora de néixer. Un disc de debut explosiu i perfecte per a qualsevol guateque ie-ié. X.M. ***

MOUSSU T I ELS JOVENTS

Operette
(Manivette Records)
FOLK

La formació marselesesa ha buscat en els seus orígens i ha ensopegat amb un gènere dels anys trenta que ja havia triomfat als barris més canalles de la ciutat i que havia quedat oblidat pel pas del temps: l'opereta. Seguint les ensenyances del cantautor i activista nord-americà Pete Seeger, s'han envoltat d'instruments acústics d'època per treure-li tot el suc i fer renèixer la ironia, la picantor i la mala llet d'aquell repertori. Mousse T i els seus joves han entès que és millor que aquestes peces tornin al carrer que no pas que es quedin criant pols als museus. X.M. ***

WILLIE NELSON

Band of Brothers
(Sony)
Folk

El venerable Willie Nelson llueix una tremenda indiana a la portada del seu darrer disc i, als seus 91 anys, fa gala també d'un domini dels diversos estils d'arrel que circulen pels Estats Units, tot això que els darrers temps s'ha agrupat amb l'etiqueta "americana". Gravada a Nashville, el treball el formen bona part composicions pròpies de temps de reposat, on el cantautor texà explota el seu vessant més *crooner* i també *instructiu* i atenció, perquè de cara a la propera tardor Nelson ja té preparada la sortida d'un nou treball: *December Day*. JORDI MARTÍ ***

MAGIC NUMBERS

Alias
(Caroline)
Pop

Serà difícil que la parella de germans Angela i Sean Gannon amb Michèle Romeo Stodart puguin assolir el màxim líric del seu disc de debut del 2005: factor sorpresa i la novetat ja no juguen a favor seu. Potser *Alias* s'acostaria més a sostre on les melodies i harmonies viuen llueixen amb la seva màxima esplendor. Tot i ser un disc fosc, Magic Numbers ha aprofitat els darrers quatre anys de silenci discogràfic per facturar un treball de tall esplèndid. Amb el pal de pop que representa una cançó meravellosa com és "Accidental Sound" al mig del disc, el grup es fa cada cop més gran gràcies a peces com "Wake Up", "Roy Orbison" o "Thought I Wasn't Ready". Rock pop atemporal amb una alta càrrega emotiva que augmenta amb cada cançó. XAVIER MERCADÉ ***